

Jakob Orlov

»Jag vill definitivt vara kvar«

TEXT GUSTAF GRANQVIST • FOTO HASSE FRIDÉN

Jakob Orlov gav sig ut på ett äventyr från Gefle till Norge, Bergen och Brann. Efter 1,5 år vände han hemåt till Sverige, Stockholm och Hammarby. Här stannar han gärna kvar.

★ **Vi ses på Södermalm** en fredagseftermiddag. Tanken var att vi skulle ha genomfört intervjun några dagar tidigare men Orlov tvingades att boka om. Och konstigt vore väl annars, för samma dag som vår inbokade intervju skulle ske så födde hans sambo deras barn, det andra i ordningen.

– Allting gick hur bra som helst och alla mår bra. Det tog bara 1,5 timme, så det var skönt, berättar Jakob innan han ens har satt sig ner.

Man kan tycka att det låter lite komplicerat att flytta mitt under en graviditet, det är trots allt bara två månader sedan han kom till Stockholm. Men Orlov hade rutin av det här med komplicerade flyttar. Hans första barn var bara tre veckor när de tog sitt pick och pack och flyttade till Bergen.

– Det är klart att det var en faktor när det blev aktuellt med Hammarby, att min sambo var gravid. Men det löste sig ju väldigt bra, säger Jakob.

Vi tar det ändå från början och början är Skövde AIK och ett intresse från Gefle IF som började 2007. Då var Orlov på provspel men själva övergången blev inte av förrän 2010. Samtidigt som Jakob Orlov värvades från division 1 till allsvenska Gefle IF kom även Mikael Dahlberg och sju andra spelare.

– Kanske var det därför som man uppfattade oss

som ett tajt gäng. Vi var väldigt många nya på en och samma gång som skulle hitta vår plats samtidigt.

Många har misslyckats med att ta steget direkt från division 1 till Allsvenskan. Hur kommer det sig att det gick bra för dig?

– Jag vet inte riktigt men kanske beror det på att jag fick en inskolningsperiod. Först och främst var jag inhoppare och sedan fick jag mer och mer speltid. Då var ju fortfarande Hasse Berggren första alternativet, även om han ofta var skadad.

Det är svårt att prata om Gefle IF och inte tänka på nuvarande tränaren i Djurgården, Pelle Olsson. Pelle har tränat Gefle under totalt 15 år och var alltså den tränare som tog Jakob Orlov till Gefle IF och Allsvenskan. Något som Orlov mycket väl är medveten om och därför bara har lovord att säga om sin gamla tränare.

– Han var väldigt bra både som tränare och ledare. Vi har väl hörts av sådär men inte träffats mer i Stockholm än på derbyt.

Vilka skillnader är det mellan Nanne och Pelle?

– Alltså, de är väldigt lika på alla sätt. Båda har ett väldigt stort taktiskt kunnande och är bra ledare. Nanne har väl lite mer offensiv stil.

Orlov hävdar att Pelle Olssons avsked från Gefle inte hade något med hans eget val att lämna klubben. Istället handlade det om att en chans dök upp, en chans han inte haft tidigare och därför ville han verkligen ta den. Läser man Gefles tidningar från den perioden handlade rubrikerna om

»Övergången gick väldigt fort och det kändes väldigt rätt«

att Orlov ville lämna klubben. Rubriker som kanske inte ger hela händelsen rättvisa.

– Jag hade inte haft några lägen innan att flytta utomlands, även om det nu var till Norge, skrattar Jakob. Men det var kanske inte så smart att säga det i en intervju, det var första och enda gången. Men Gefle var inte förbannade på något sätt utan det gick väldigt smidigt, berättar Jakob.

Efter fyra år i Gefle lämnade alltså Skövdesonen Sverige och tog sikte på Bergen och Rikard Norlings nybygge i Brann. I svenska tidningar beskrevs det som en storsatsning av den norska klubben och man skrev gärna om Lars Arne Nilsen som plötsligt ska ha pumpat in pengar. Något Orlov tonar ner rejält.

– Det var inte så att det värvades massa spelare, utan det var ett par stycken och sedan Norling då. Lars Arne Nilsen, sponsorn, var med i flera år och har alltid hjälpt till, men visst kanske man satsade lite extra just då. Brann är ju en storklubb i Norge och det var många år sedan man hade vunnit ligan.

Nu blev det ju ingen ligavinst under 2014 heller. Istället slutade det med att man åkte ur Norges högsta liga och fiaskot var ett faktum. Däremot berättar Orlov att det hela tiden var bra stämning i truppen och att det inte fanns någon osämja.

– Vi trodde ju hela tiden att det skulle fixa sig, på ett eller annat sätt. Vi spelade ändå bra så att det skulle bara lösa sig egentligen.

Men nu gjorde det inte det alltså utan Brann åkte ur Tippeligan och fick började om i Adeccoligan, Norges motsvarighet till Superettan. Orlov var ändå nöjd med sin insats under säsongen, även om laget alltså blev en besvikelse.

– Jag startade väl 26–27 matcher och gjorde typ 10 mål och några assist. Så för mig funkade det ju bra.

Men efter att laget startat om i Adeccoligan och börjat lite knackigt så fick till slut Norling sparken. In kom en ny tränare med nya idéer och i dem passade inte Orlov in. Så dryga 4-miljonersman-

nen från året innan placerades på bänken vilket inte alls passade den tidigare Geflespelaren.

– Nej, alltså jag vill ju spela matcher, det är därför jag håller på med det här. Så då kände jag väl att det inte fanns någon anledning att vara kvar direkt.

Övergången till Hammarby gick väldigt fort. Jakob berättar att han inte hade hört något förrän veckan innan det blev klart. Läktarfavoriten Amadaiya Rennie lånades ut till Brann och Jakob Orlov lånades ut åt andra hållet.

– Det gick väldigt fort men det kändes väldigt rätt från första början. Hammarby är ju en klubb man hört väldigt mycket om och man visste om publiken, så det var ett enkelt val på så sätt.

Det finns vissa supportrar som ville höja upp dig som en form av frälsare. Hur mycket påverkar sådant dig som person?

– Inte alls faktiskt, svarar Orlov självsäkert. Jag kan bara göra det jag ska och prestera 100 procent för Bajen liksom. Det är min inställning sen får man se hur långt det räcker.

Du känns väldigt skönt bekymmersfri och sorglös.

– Ja men det är... Jag reflekterar inte så mycket. Jag vet vad jag kan och de, tränare och så, vet vad jag kan. Sedan gör jag mitt och försöker utvecklas hela tiden. Det är det enda jag kan göra.

Hur känns det för dig personligen när delar av klacken baut ut er som mot Örebro?

– ”Gjorde de” tänkte jag säga, men nej, det lägger jag ingen energi på. Jag märker knappt läktarna, det är egentligen bara när man går in på planen. Men när matchen väl börjar reflekterar jag ingenting över vad som händer utanför planen.

Det var just mot Örebro som Jakob Orlov gjorde sitt första mål i Hammarbys tröja. Men det var

Jakob Orlov

Född: 15 mars, 1986

Bor: Årsta

Längd: 186 cm

Vikt: 79 kg

Moderklubb: IFK Varsås

Kontraktslängd: Lån från Brann

Spelarkarriär:

2007–2009 Skövde AIK

2010–2014 Gefle IF

2014– Brann

2015– Hammarby

Med Jakob Orlov i startelvan höjdes anfallsspelet en nivå. I mötet mot Gefle IF gjorde han ett av målen när Bajen vann med 3-0. © Foto: Hasse Fridén.

tydligt att det som han sedan gjorde mot Gefle kändes betydligt mer. Firandet var mer eller mindre obefintligt och Orlov berättar att det var en speciell känsla.

– Ja, klart det var speciellt. Jag har ju fortfarande kontakt med flera av spelarna därifrån. Sedan får man inte glömma att Gefle gjort väldigt mycket för mig.

Det tog en stund innan första målet kom. Var det stressande för dig personligen?

– Nej det kan jag inte säga. Jag kan bara fokusera på mitt och göra det jag ska, sen kommer målen så småningom.

Med Geflematchen så har ni vunnit tre raka matcher inför Helsingborg. Varför går det så mycket bättre nu än i somras?

– Vi har ju ändrat om lite i spelsättet och har en lite mer cynisk spelstil, så det har nog gjort sitt. Även om min roll inte förändrats någonting så har laget fått det att stämma bättre genom det.

Det återstår tre matcher på säsongen för Hammarby och Jakob Orlov. Därefter ska det komma besked i huruvida hans sejour i Bajen blev en halv säsong eller om den kommer att förlängas. Även

om det återstår två år på kontraktet med Brann är det klart att Jakob vet vad han vill.

– Jag vill vara kvar, definitivt. Nu har jag ju precis fått barn igen så för familjen och allt vore det bättre. Men vi får se hur det blir.

Har du och Mats börjat diskutera någonting än?

– Nej inte än, men det börjar väl bli dags snart, säger Jakob med ett leende. ■

FEM SNABBA

Lyssnar på...

– Hårdrock, Mötley Crüe är mina stora favoriter.

Läser...

– Ingenting, förutom Aftonbladet.

Tittar på...

– Det är väldigt olika, kollat lite Narcos nu.

Surfar på...

– Dagens Industri och Aftonbladet.

Reser helst till...

– Varma länder, så ofta som möjligt. Det bästa som finns.